TÚ KÉU

Mùa xuân
thư gửi bạn

Mùa xuân thư gửi bạn

Tú Kếu

FLIPBOOK-
TỦ SÁCH TIẾNG VIỆT

mùa xuân
thư gửi bạn

Tú Kếu

Bìa: ***M.C.P***
Nguồn: ***Thư Quán bản thảo***

mùa xuân thư gửi bạn

TÚ KẾU

Tuần báo KHỞI HÀNH
số 39 và 40 - Xuân 1970

Người ở rừng xanh núi đỏ

Có thương có nhớ Kinh thành

Tấm thân dầm sương giải gió

Mộng đời biết có còn xanh

Chiến trận tung hoành đây đó

Mắt còn những nét tinh anh

Có thấy xuân về hoa nở?

Mơ chỉ những giấc mơ lành??

Hay chỉ thấy toàn máu đỏ

Sặc mùi tử khí hôi tanh?

Hay chỉ thấy toàn chém giết

Giết nhau giết mãi cho đành?

Hận thù lên cao chất ngất

Hận thù xương thịt chia phân

Hận thù anh em giáp mặt

Lạnh lùng chặt đứt tay chân!

Tình thương bây giờ đã mất

Nhường cho bạo lực phi nhân!

Ta biết ngươi thường vất vả

Đêm ngày di chuyển hành quân

Đêm đêm ngồi ôm súng gác

Vẩn vơ nghĩ chuyện xa gần

Mắt mở canh chừng bóng giặc

Lo âu căng thẳng tinh thần.

Ta biết ngươi thường thiếu thốn

Núi rừng không đủ cơm ăn

Rễ, lá đói lòng tạm ngốn

Màn trời chiếu đất quanh năm!

Buổi sáng khi ngươi thức giấc

Có thấy hồn vui lên chăng?

Có thấy bình minh xuất hiện

Hay là sương trắng giăng giăng?

Bốn phía núi rừng mờ mịt

Mặt vàng giá rét căm căm

Thấm thía nỗi buồn cô tịch

Nỗi buồn lính chiến mênh mông!

Mây dựng thành sầu lớp lớp

Vợ con thương để trong lòng

Vợ con giữa thời loạn lạc

Gia đình phân cách như không

Thanh niên giữa thời binh cách

Tử sinh nhẹ tựa lông hồng

*

Vận mệnh ngươi đâu định đoạt

Vì ngươi, giọt nước trên sông

Sông cuốn nước trôi biền biệt

Đổ tràn ra đại Trùng Dương

Nước đi, khi nào quay lại!

Cổ lai chinh chiến, ... là thường!

Số kiếp, thôi đừng thắc mắc

Yên lòng mà giữ quê hương!

Yên lòng đền ơn tổ quốc

Bằng thân, bằng máu bằng xương

Đừng hỏi ơn gì đất nước?

Và vay nợ lãi bao giờ??

Thời đại con người vô phước

Đem nhau chết bụi chết bờ

Kìa bọn chính qui du kích

Gian nan từ Bắc lần vô

Giải phóng hô hào sát địch

Địch cùng tiếng nói màu da

Gặp nhau kẻ hò người hét

Đạn đồng xối xả tuôn ra

Người người thi nhau gục chết

Trăm, nghìn chiếc miệng rên la!

Tham dự trò chơi man rợ

Trò chơi đã được thêu hoa

Vẫn biết đau lòng lắm chứ

Nhưng mà không thuộc quyền ta!

Những sáng hành quân mệt lử

Ngồi lê dưới gốc cây già

Tai ngươi còn nghe chim hót?

Mắt còn nhìn ấm tha nhân

Có nhớ con đào thành phố

Có còn thấy đẹp hoa xuân,

Xuân, Tết đang về rồi đó

Nhớ người xa cũng như gần!

Ta ở đô thành cát bụi

Những ngày những tháng buồn tênh

Những bước lạc loài vô vị

Tâm hồn ray rứt không yên

Sống giữa bọn người ích kỷ

Toàn quân thối nát ươn hèn !

Đừng nói vấn đề sĩ khí

Đừng hòng kêu gọi lương tâm!

Chán những trò hề chính trị

Bon chen trong cát bụi lầm

Thiên hạ đua nhau dối trá

Vô tri như thú như cầm!

Danh lợi làm cho tối mắt

Eo sèo bán tước mua quan!

Hoạn lộ đi ngang về tắt

Lọc lừa kế độc mưu gian

Nhung nhúc một phường sâu mọt

Nhởn nhơ trên tiếng kêu than

Nhởn nhơ quanh mình chết chóc

Nhởn nhơ hưởng thụ truy hoan

Nhởn nhơ tinh thần sa đọa

Đèn màu, nhạc vũ khiêu dâm

Khói thuốc pha mùi sặc sụa

Phấn son rượu mạnh đêm đêm,

Ta đã bao lần phẫn nộ

Muốn làm hiệp sĩ vung gươm

Muốn tự tay mình chém cổ

Những quân ăn hại đái đường

Những đứa mặt người dạ chó

Không hồn, không cả tình thương!

Ta đã bao lần uất hận

Mắt trừng nộ khí xung thiên

Mẹ nó, cuộc đời khốn nạn

Hung hăng bạo lực oai quyền

Bạo lực hoành hành chi phối

Còn đâu giá trị con tim.

Thế kỷ con người tội lỗi

Mỗi ngày tội ác đeo thêm

Những vụ sát nhân, phản bội

Lòng người đã bị bôi đen,

*

Đêm nay ta buồn rưng rức

Tâm hồn nặng trĩu thương đau

Nhớ ngươi rừng xanh núi biếc

Lũ mình mới biết thương nhau...

Đã mấy hôm rày thời tiết

Nghe chừng khác lạ hơn xưa

Mưa bỗng trái mùa da diết

Gió lùa lạnh lẽo gai ghê

Không khí có gì chuyển động

Bình minh mai sẽ lại về

Lúc đó nếu ngươi còn sống

Gặp nhau cười nói hê hê

Kéo nhau chúng mình đi nhậu

Ăn riêng cái tết xum huề!

KHỞI HÀNH – Tuần báo văn học nghệ thuật ra ngày thứ năm số 39 và 40, ngày 22-29/01/1970. Xuân 1970